# KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/2041

**av den 13 november 2015**

**om likvärdigheten mellan Mexikos regelverk för centrala motparter och kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ([1]), särskilt artikel 25.6, och

av följande skäl:

(1) Förfarandet för erkännande av centrala motparter etablerade i tredjeländer som fastställs i artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 syftar till att göra det möjligt för centrala motparter, som är etablerade och auktoriserade i tredjeländer vars rättsliga normer är likvärdiga med dem som föreskrivs i den förordningen, att tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen. Det förfarandet för erkännande och det däri föreskrivna beslutet om likvärdighet bidrar på så sätt till att uppnå det övergripande målet för förordning (EU) nr 648/2012 om att begränsa systemrisker genom att utöka användningen av säkra och sunda centrala motparter för att cleara för OTC-derivatkontrakt, också när de centrala motparterna är etablerade och auktoriserade i ett tredjeland.

(2) För att ett tredjelands rättsliga system ska anses vara likvärdigt med den rättsliga ordningen i unionen vad gäller centrala motparter bör det faktiska resultatet av de tillämpliga rättsliga och tillsynsmässiga arrangemangen uppfylla unionens krav i fråga om de regleringsmål som uppnås. Syftet med denna bedömning av likvärdighet är därför att kontrollera att Mexikos rättsliga och tillsynsmässiga ordning säkerställer att centrala motparter som är etablerade och auktoriserade i det landet inte utsätter i unionen etablerade clearingmedlemmar eller handelsplatser för en högre nivå av risk än de kan utsättas för av centrala motparter som är auktoriserade i unionen, och följaktligen inte medför oacceptabla nivåer av systemrisk i unionen.

(3) Detta beslut grundas inte enbart på en komparativ analys av de rättsligt bindande krav som gäller för centrala motparter i Mexiko, utan också på en bedömning av resultatet av de kraven, och om de är tillräckliga för att minska de risker som clearingmedlemmar eller handelsplatser etablerade i unionen kan komma att utsättas för på ett sätt som anses likvärdigt med resultatet av de krav som föreskrivs i förordning (EU) nr 648/2012. De väsentligt lägre inneboende riskerna i clearingverksamhet som utförs på finansiella marknader som är mindre än unionens finansmarknad bör i detta sammanhang särskilt beaktas.

(4) I enlighet med artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 måste tre villkor vara uppfyllda för att kunna fastställa att den rättsliga och de tillsynsmässiga arrangemangen i ett tredjeland vad gäller centrala motparter som är auktoriserade där, är likvärdiga med de krav som fastställs i den förordningen.

(5) Enligt det första villkoret måste centrala motparter som är etablerade i ett tredjeland följa rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som anges i avdelning IV i förordning (EU) nr 648/2012.

(6) De rättsligt bindande kraven i Mexiko för centrala motparter som är auktoriserade där består av de regler som är tillämpliga på parter i derivatkontrakt utfärdade av Mexikos centralbank, Comisión Nacional Bancaria y de Valores (nedan kallad *CNBV*) och Secretaría de Hacienda y Crédito Público (nedan kallat *SHCP*) samt de tillsynskrav som är tillämpliga på parter i börsnoterade derivatkontrakt utfärdade av CNBV (nedan tillsammans kallade *grundreglerna*). I grundreglerna fastställs de krav som de centrala motpartnerna fortlöpande måste uppfylla för att kunna tillhandahålla clearingtjänster i Mexiko. Centrala motparter som är etablerade i Mexiko måste vara auktoriserade av SHCP på grundval av yttrande från CNBV och Mexikos centralbank.

([1]) EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

(7) Både CNBV och Mexikos centralbank har offentliggjort policymeddelanden som förklarar att centrala motparter som är auktoriserade i Mexiko måste uppfylla de principer för finansmarknadens infrastruktur (nedan kallade *PFMI*) som utfärdades i april 2012 av kommittén för betalnings- och avvecklingssystem ([1]) och den internationella organisationen för börstillsynsmyndigheter.

(8) Enligt grundreglerna måste centrala motparter anta interna regler och förfaranden som omfattar samtliga relevanta aspekter gällande deras funktion, inbegripet skyddsmekanismer för förvaltning av kreditrisker, likviditetsrisker och operativa risker. Dessa interna regler och förfaranden måste godkännas av SHCP på grundval av yttranden från Mexikos centralbank och CNBV. Dessa interna regler och förfaranden kan dessutom inte modifieras om SHCP, CNBV eller Mexikos centralbank reser invändningar. De centrala motparternas interna regler och förfaranden eller modifieringar av dem kan också godkännas med vissa ändringar. Samma förfarande gäller godkännande och modifiering av företagets dokumentation. Metoderna för beräkning av den centrala motpartens ekonomiska tillgångar och likviditetsplan bestäms dessutom av ett godkännande från Mexikos centralbank och ett yttrande från CNBV.

(9) De rättsligt bindande kraven i Mexiko utgör därför en tvådelad struktur. I de nyckelprinciper för godkända centrala motparter som fastställs i grundreglerna anges de standarder på hög nivå som godkända centrala motparter måste uppfylla för att få tillstånd att tillhandahålla clearingtjänster i Mexiko. Grundreglerna inbegriper den första delen av de rättsligt bindande kraven i Mexiko. För att visa att de har uppfyllt grundreglerna måste de centrala motparterna erhålla de behöriga myndigheternas godkännande av sina interna regler och förfaranden, sin bolagsdokumentation, sina metoder för beräkning av finansiella resurser samt sin likviditetsplan. De interna reglerna och förfarandena, bolagsdokumentation, likviditetsplan samt metoderna för beräkning av de centrala motparternas finansiella resurser utgör den andra delen av de rättsligt bindande krav i Mexiko som i detalj måste föreskriva hur en central motpart avser uppfylla dessa standarder. CNBV och Mexikos centralbank bedömer huruvida den centrala motparten uppfyller dessa standarder samt principerna för finansmarknadens infrastruktur. När de godkänts av behöriga myndigheter blir de interna reglerna och förfarandena, dokumentationen, metoderna för beräkning av finansiella resurser samt likviditetsplanen rättsligt bindande för den centrala motparten.

(10) Bedömningen av likvärdigheten i fråga om den rättsliga och tillsynsmässiga ordning som är tillämplig på godkända centrala motparter etablerade i Mexiko bör också beakta det riskreduceringsresultat de säkerställer när det gäller graden av risk som clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen utsätts för på grund av deras deltagande i godkända centrala motparter etablerade i Mexiko. Riskreduceringsresultatet bestäms både av graden av inneboende risk i den clearingverksamhet som bedrivs av den berörda centrala motparten, vilket beror på storleken på den finansiella marknad där den är verksam, och på hur ändamålsenliga de rättsliga och tillsynsmässiga arrangemangen tillämpliga på centrala motparter är när det gäller att dämpa denna risknivå. För att uppnå samma riskreduceringsresultat erfordras striktare riskreduceringskrav för centrala motparter som bedriver sin verksamhet på större finansiella marknader, vilkas inneboende risknivå är högre än för centrala motparter som bedriver sin verksamhet på mindre finansiella marknader vars inneboende risknivå är lägre.

(11) Storleken på den finansiella marknad där godkända centrala motparter i Mexiko bedriver sin clearingverksamhet är väsentligt mindre än den där centrala motparter etablerade inom unionen bedriver sin motsvarande verksamhet. Närmare bestämt utgjorde det totala värdet av clearade derivattransaktioner i Mexiko under de senaste tre åren mindre än 1 % av det sammanlagda värdet av de derivattransaktioner som clearades i unionen. Deltagande i godkända centrala motparter i Mexiko utsätter därför clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen för väsentligt lägre risker än deras deltagande i centrala motparter som är auktoriserade i unionen.

(12) De rättsliga och tillsynsmässiga arrangemang som gäller för godkända centrala motparter i Mexiko kan därför betraktas som likvärdiga där de är lämpliga för att dämpa denna lägre risknivå. Grundreglerna som är tillämpliga på godkända centrala motparter i Mexiko, kompletterade med deras egna interna regler och förfaranden, bolagsdokumentation, likviditetsplan och metod för beräkning av den centrala motpartens finansiella resurser som genomför principerna för finansmarknadens infrastruktur, dämpar den lägre nivå av risk som finns i Mexiko och uppnår ett riskdämpande resultat motsvarande det som eftersträvas genom förordning (EU) nr 648/2012.

(13) Kommissionen konstaterar därför att Mexikos rättsliga och tillsynsmässiga ordning säkerställer att centrala motparter som är auktoriserade i det landet uppfyller rättsligt bindande krav motsvarande de krav som föreskrivs i avdelning IV i förordning (EU) nr 648/2012.

([1]) Från och med den 1 september 2014 bytte Kommittén för betalnings- och avvecklingssystem namn till Kommittén för betalnings- och marknadsinfrastruktur.

(14) I överensstämmelse med det andra villkoret i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 måste Mexikos rättsliga och tillsynsmässiga arrangemang avseende centrala motparter som är auktoriserade i det landet säkerställa en effektiv löpande tillsyn över och efterlevnadsåtgärder gentemot de ifrågavarande centrala motparterna.

(15) Tillsynen av centrala motparter som är auktoriserade i Mexiko utförs av CNBV och Mexikos centralbank inom respektive myndighets befogenheter. CNBV och Mexikos centralbank är bemyndigade att utföra fortlöpande övervakning av de centrala motparternas uppfyllande av de rättsligt bindande krav som är tillämpliga. I detta avseende får CNBV och Mexikos centralbank begära information av de centrala motparterna, utföra kontrollbesök på plats, utfärda instruktioner för att rätta till överträdelser eller potentiella överträdelser av tillsynskraven eller praxis som motverkar väl fungerande finansmarknader, samt beordra de centrala motparterna att vidta åtgärder för intern kontroll och riskkontroll. CNBV kan också avsätta direktionen, vissa medlemmar av specifika kommittéer och annan personal i den centrala motparten. På grundval av yttrande från CNBV och Mexikos centralbank är SHCP dessutom bemyndigad att upphäva den centrala motpartens auktorisering. CNBV och Mexikos centralbank kan också vidta disciplinära åtgärder samt bötfälla centrala motparter som underlåtit att följa tillämpliga bestämmelser.

(16) Kommissionen drar därför slutsatsen att de rättsliga och tillsynsmässiga arrangemangen i Mexiko för centrala motparter som är auktoriserade i landet säkerställer en fortlöpande effektiv tillsyn och effektiva efterlevnadsåtgärder.

(17) I överensstämmelse med det tredje villkoret enligt artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 måste den rättsliga och tillsynsmässiga ordningen i Mexiko inbegripa ett effektivt likvärdigt system för godkännande av centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med tredjeländers rättssystem (nedan kallade *centrala motparter i tredjeländer*).

(18) Mexikos centralbank får erkänna centrala motparter från tredjeländer som är auktoriserade i tredjeländer där den rättsliga och tillsynsmässiga arrangemang som är tillämpliga på auktoriserade centrala motparter i de länderna säkerställer resultat som är likvärdiga med dem som säkerställs av rättsliga och tillsynsmässiga arrangemang i Mexiko, och som uppfyller principerna för finansmarknadens infrastruktur. Centrala motparter i tredjeländer måste dessutom vara föremål för effektiv tillsyn för att säkerställa uppfyllande av tillämpliga rättsliga och tillsynsmässiga arrangemang. Ingåendet av ett samförståndsavtal mellan Mexikos centralbank eller CNBV och den ansökande centrala motpartens behöriga tillsynsmyndighet i tredjeland krävs också för att erhålla erkännande.

(19) Mexikos rättsliga erkännandeförfarande som gäller för tredjeländers centrala motparter bör därför anses föreskriva ett effektivt likvärdigt system för godkännande av tredjeländers centrala motparter.

(20) Villkoren som fastställs i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 kan anses vara uppfyllda av Mexikos rättsliga och tillsynsmässiga ordning avseende centrala motparter som är auktoriserade i det landet och den rättsliga och tillsynsmässiga ordningen bör anses motsvara kraven som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012. Kommissionen bör fortsätta att regelbundet övervaka utvecklingen av Mexikos rättsliga och tillsynsmässiga ramverk för centrala motparter och att de villkor som ligger till grund för detta beslut uppfylls.

(21) Den regelbundna översynen av de rättsliga och tillsynsmässiga arrangemang som är tillämpliga på centrala motparter som är auktoriserade i Mexiko, bör vara utan påverkan på kommissionens möjlighet att vidta en specifik översyn när som helst utanför den allmänna översynen, om relevanta förändringar gör det nödvändigt för kommissionen att på nytt bedöma likvärdigheten som beviljats genom detta beslut. En sådan bedömning kan leda till att erkännandet av likvärdighet återkallas.

(22) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Vid tillämpning av artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Mexikos rättsliga och tillsynsmässiga arrangemang bestående av de regler som är tillämpliga på parter på derivatkontraktsmarknaden samt de tillsynskrav som är tillämpliga på parter i börsnoterade derivatkontrakt, kompletterade av de policymeddelanden som utfärdats av CNBV och Mexikos centralbank om tillämpningen av principerna för finansmarknadens infrastruktur, och tillämpliga för centrala motparter som är auktoriserade i Mexiko ska betraktas som likvärdiga med de krav som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012.

*Artikel 2*

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 2015.

*På kommissionens vägnar*
Jean-Claude JUNCKER
*Ordförande*